

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1271/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413210540
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6413210540.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného URBÁNI & Partners, s. r. o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti odporkyni: K. D., nar. XX. XX. XXXX, XXX XX G. XX, zastúpenej JUDr. Erikou Mochneckou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie T. G. Masaryka 14/A, Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov č. 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778, zastúpeného JUDr. Alenou Kožiakovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie Adyho 2969/24, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie 1 476,62 € s prísl., o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/66/2014-89 zo dňa 01. 08. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd odmietol odpor proti platobnému rozkazu č. k. 11Rob/536/2013-62 zo dňa 17. 10. 2013 podaný vedľajším účastníkom konania na strane odporkyne - Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove.

V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol: „Navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu podal na Okresný súd Žiar nad Hronom, dňa 26.08.2013 návrh, v ktorom žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz a zaviazal odporkyňu zaplatiť mu žalovanú sumu za poskytnutie telekomunikačných služieb.

Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci rozhodol dňa 17.10.2013 a vydal platobný rozkaz č.k. 11Rob/536/2013-62, ktorým návrhu navrhovateľa celkom vyhovel. Platobný rozkaz bol doručený právnenému zástupcovi navrhovateľa 18.11.2013 a odporkyni dňa 15.11.2013. Dňa 7.9.2013 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporkyne Platobný rozkaz mu bol doručený dňa 15.11.2013 a proti platobnému rozkazu vedľajší účastník prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne JUDr. Aleny Kožiakovej podal odpor dňa 20.11.2013. V odpore zo dňa 20.11.2013 /strana druhá - čl. 67/ právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka uvádza: „Proti tomuto platobnému rozkazu podáva odporkyňa prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu odpor.“ Písomné plnomocenstvo udelené odporkyňou na podanie odporu nie je priložené. Dňa 7.5.2014 bolo súdu doručené písomné plnomocenstvo udelené odporkyňou dňa 5.5.2014 advokátke JUDr. Erike Mochneckej na zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde pod spisovou značkou 11Ro/536/2013/ čl. 80/. Na základe uvedených skutočností má súd za to, že odpor proti platobnému rozkazu podal vedľajší účastník. Konanie je na Okresnom súde vedené pod sp. značkou č. 4C/66/2014.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi, alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.). Takto sa môže zúčastniť aj právnická osoba, ktorej

predmetom činnosti je ochrana práv, podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.) V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd, po zvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Vedľajší účastník, má podľa vyššie citovanej zákonnej úpravy, rovnaké práva a povinnosti, ako účastník konania, a jeho postavenie sa odvíja od účastníka, na ktorého podporu vystupuje. Ide však výlučne o práva a povinnosti procesnej povahy. Procesné úkony vykonáva v konaní vedľajší účastník vo svojom mene a môže vykonať všetky procesné úkony, s výnimkou úkonov, ktoré znamenajú dispozíciu s konaním, s predmetom konania a úkonmi, ktoré urobil sám účastník.

Vedľajší účastník v danej veci je osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu /zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov/. Z predpisov upravujúcich ochranu práv spotrebiteľa nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi hlavným a vedľajším účastníkom.

Odpor proti platobnému rozkazu je riadnym opravným prostriedkom proti rozhodnutiu vo veci samej - platobného rozkazu vydanému v skrátrenom tzv. rozkaznom konaní.

Podľa § 174 ods. 3 O.s.p. súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný a) oneskorene, b) bez odôvodnenia vo veci samej; o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze c) neoprávnenou osobou.

V štádiu tohto rozkazného konania bola odporkyňa nečinná - odpor proti platobnému rozkazu nepodala. Lehota na podanie odporu odporkyňi uplynula dňa 2.12.2013 K zrušeniu platobného rozkazu v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p., nedošlo. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 4.12.2013. Kogentné ustanovenia § 174 ods. 2 O.s.p., nie je možné extenzívne vykladať v tom zmysle, že pokiaľ odporkyňa odpor v zákonom stanovenej lehote nepodala, môže tak urobiť vedľajší účastník, ktorému plynie samostatná lehota na podanie odporu od doručenia platobného rozkazu. Nepodaním odporu odporkyňou platobný rozkaz nadobudol účinky právoplatného rozsudku. Keďže odporkyňa svoje procesné práva v tomto skrátrenom konaní po doručení platobného rozkazu neuplatnila (nepodala odpor), nemohol tak procesne účinne urobiť ani vedľajší účastník.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení č. sp. značky 6Cdo357/2012 zo dňa 30.10.2013 uvádza:

„Z chápania tzv. skráteneho konania, ktorého výsledkom je platobný rozkaz, ako zjednodušeného konania umožňujúceho rýchle, hospodárne a účinné vymáhanie nesporných peňažných nárokov, t. j. nárokov, ktoré nie sú predmetom žiadneho právneho sporu, vychádza i právo EÚ, a to Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 zo dňa 12. 12. 2006, ktorým sa zavádza konanie o európskom platobnom rozkaze (ďalej len „Nariadenie o európskom platobnom rozkaze“). V tomto nariadení sa inak výslovne uvádza, že nenahrádza ani neharmonizuje (a teda nespochybňuje) existujúce mechanizmy vymáhania nesporných nárokov podľa vnútroštátneho práva (bod 10 úvodnej časti).

Konanie nadobudne povahu sporového konania vo vlastnom zmysle slova až včasným podaním odôvodneného odporu žalovaným, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz zrušuje a súd nariadi pojednávanie. I keď zákon vyžaduje odôvodnenie odporu, neupravuje žiadne náležitosti tohto odôvodnenia. S prihliadnutím na účel občianskeho súdneho konania, ktorým je spravodlivá ochrana práv, treba preto podmienku odôvodnenia odporu považovať za splnenú už jednoduchým vyjadrením nesúhlasu s povinnosťou uloženou platobným rozkazom. Až po takomto jednoduchom a účinnom procesnom úkone žalovaného, ktorým urobí uplatnený nárok sporným (odporuje mu), môže byť naplnený zmysel a obsah vedľajšieho účastníctva, pomáhať v konaní hlavnému účastníkovi a podporovať ho s cieľom prispieť k ochrane jeho práv (v prípade vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O. s. p.) prípadne aj svojich vlastných práv plynúcich mu z hmotnoprávných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov (v prípade vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 1 O. s. p.). Vyššie uvedené znamená, že oznámením tretieho subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného v štádiu skráteneho (rozkazného) konania, nenastávajú účinky vzniku vedľajšieho

účastníctva tohto subjektu. Vylučuje to zmysel a účel inštitútu vedľajšieho účastníctva v spojení so zmyslom a účelom inštitútu skráteného konania. Neprichádza preto do úvahy podanie odporu proti platobnému rozkazu takýmto subjektom“.

Preto s poukazom na uvedené dôvody súd odpor vedľajšieho účastníka, ako odpor podaný neoprávnenou osobou, odmietol“.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa odporkyňa odvolala a v odvolaní uviedla, že podáva odvolanie proti uzneseniu okresného súdu, nakoľko v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f) zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte OSP) a to, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 221 ods. 1 písm. h) OSP).

Odporkyňa v odvolaní ďalej uviedla, že prvostupňový súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka konania - Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove z toho dôvodu, že mal za to, že odporkyňa v tomto konaní bola nečinná a sama odpor nepodala, a teda k zrušeniu platobného rozkazu v zmysle § 174 ods. 2 OSP nedošlo. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 04. 12. 2013. Odpor podaný prostredníctvom JUDr. Kožiakovej podal vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove (ďalej v texte aj Združenie). Okresný súd mal za to, že vedľajší účastník v skrátenom konaní, ktorého výsledkom je platobný rozkaz, nemôže podať odpor. Svoj právny názor oprel okresný súd o uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 357/2012 zo dňa 30. 10. 2013.

Odporkyňa v odvolaní ďalej uviedla, že s týmto záverom okresného súdu sa nestotožňuje, má zato, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ má vedľajší účastník (v tomto prípade Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove) v zmysle ust. § 93 ods. 4 OSP rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, tak jeho postavenie sa odvíja od účastníka konania, na podporu ktorého v konaní vystupuje. Keďže vedľajší účastník vstúpil do konania na podporu odporkyne, podľa názoru odporkyne má aj vedľajší účastník právo podať odpor proti platobnému rozkazu. Odporkyňa v odvolaní ďalej zdôraznila, že Združenie vstúpilo do konania práve preto, že odporkyňa nemá právnické vzdelanie a v tom čase nebola zastúpená žiadnym právnym zástupcom. Na podporu jej záujmov vstúpilo teda do konania Združenie, ktoré podalo odpor proti platobnému rozkazu. Postupom prvostupňového súdu, ktorý rozhodol o odmietnutí odporu vedľajšieho účastníka, bola podľa odporkyne vedľajšiemu účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) OSP. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť odvolania podľa tohto ustanovenia je podľa odporkyne nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa vedľajšiemu účastníkovi znemožnila realizácia jeho procesných práv v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, a to procesných práv za účelom ochrany práv a právom chránených záujmov odporkyne, na podporu ktorej vstúpil vedľajší účastník do konania.

V závere odvolania odporkyňa navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne uviedol, že odvolanie odporkyne je nedôvodné, pretože vedľajší účastník nie je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu, čo už bolo judikované aj Najvyšším súdom SR.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním odporkyne podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu je vecne správne. Okresný súd správne v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že odpor proti platobnému rozkazu podaný vedľajším účastníkom odmietol s odkazom na ust. § 174 ods. 2 OSP, ktoré nie je možné extenzívne vykladať v tom zmysle, že pokiaľ odporkyňa odpor v zákonom stanovenej lehote nepodala, môže tak urobiť vedľajší účastník, ktorému plynie samostatná lehota na podanie odporu od doručenia platobného rozkazu. Keďže odporkyňa si svoje procesné právo podať odpor proti platobnému rozkazu po doručení platobného rozkazu neuplatnila, nemohol tak procesne účinne urobiť ani vedľajší

účastník. Takýto právny názor okresného súdu je správny, pretože aj keď má vedľajší účastník v zmysle ust. § 93 ods. 4 OSP rovnaké práva (a povinnosti) ako hlavný účastník konania, nie je legitimovaný na tzv. dispozičné úkony s konaním (späťvzatie návrhu na začatie konania) ani na dispozičné úkony s predmetom konania (napr. zmena návrhu) a tiež na podanie odporu proti platobnému rozkazu, pretože právo podať odpor proti platobnému rozkazu je v zmysle ust. § 174 ods. 2 OSP viazané na odporcu, ktorý je výlučne oprávnený (buď sám alebo prostredníctvom svojho právneho zástupcu) rozhodnúť o tom, či podá odpor proti platobnému rozkazu a teda či učiní procesne významný podnet na pokračovanie v konaní.

Po preskúmaní správnosti záverov okresného súdu z hľadiska odvolacích námietok odporkyne odvolací súd uvádza, že záver okresného súdu, na základe ktorého okresný súd odpor podaný vedľajším účastníkom odmietol, je v súlade s právnou úpravou platobného rozkazu obsiahnutou v Občianskom súdnom poriadku, okresný súd teda postupoval v súlade so zákonom, v rámci svojho rozhodovania nepochybil a preto argumenty odporkyne uvedené v odvolaní o tom, že postupom súdu prvého stupňa bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom a že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, sú neopodstatnené.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.